

Vragen aan... Maaïke Vervoort

Je bent halverwege de jaren negentig lid geworden van de werkgroep en een van de trouwste bezoekers van BLWG-activiteiten. Hoe ben je geïnteresseerd geraakt in korstmossen?

“Ha, daar zijn ze”, dacht ik, toen ik rondsnuffelde in de boekhandel. Mooie kleurige abstracte structuurtjes. Ze deden me denken aan mijn favoriete boek uit mijn ouders boekenkast, mooie litho’s van prachtig gekleurde plaatjes. Ik had niet door dat al dat moois gruwelijke zweren en huidziekten waren, mijn moeder vond mijn fascinatie zo eng dat het boek pardoes in de kachel verdween. Nu bleken die mooie plaatjes *Caloplaca*’s en *Lecanora*’s, en het boek werd verjaarscadeau.

Toen ik meer tijd kreeg heb ik de KNNV gebeld, of dat Korstmosclubje nog bestond, daar hoorde ik

van de lezingendag en daar ging ik heen. De moed zonk me een beetje in de schoenen na een verhaal over de sporen in *Rinodina's*, vooral toen daar ook nog wat verschil van mening over was. Ik heb er een boodschappenlijstje gekregen, Veldgids, Wirth, Purvis en een microscoop.

Mijn kennismaking met de werkgroep verliep niet zonder slag of stoot. Sommige lezers zullen zich wel herinneren dat ik toen een knalgele bus had, die ik ook als camper gebruikte. We moesten vanaf het verzamelpunt nog een stukje rijden en men raakte mij al kwijt nog voordat de excursie begon. Ik was echt heel boos. Ik heb dat Han en Leo ondertussen wel vergeven. Sindsdien kom ik naar bijna elke korstmossenexcursie.

Je gaat best vaak mee met excursies van de Duitse, Vlaamse en Britse lichenologen. Gaat het daar anders dan in Nederland?

Jaren geleden ging ik met Leo en Marianne voor het eerst naar een kamp in Oostenrijk van de BLAM. Het was er prachtig. Zelf zou ik nooit al die excursiedoelen hebben gevonden. Veel *Omphalina's*, en *Cladonia's* die we hier niet hebben. Kampjes zijn wat korter dan bij ons en kamperen doen ze niet. Het gaat daar wat formeler toe: ik kan me een ontvangst met toespraak door de lokale burgemeester herinneren. Met Henk Timmerman ben ik een paar keer in Engeland geweest, dat is wat gezelliger. Daar wordt ook veel gedetermineerd, er is altijd een zaal met microscopen. En de Belgen zijn net ons.

Wat is je favoriete korstmos?

Het hamsteroortje. Toen ik met korstmossen begon, kregen ze allemaal Nederlandse namen en deze vond ik er zo leuk bij passen. De soort was toen bijna uitgestorven, nu groeit zij bij mij om de hoek, middenin Amsterdam.

Ik heb thuis een prikbord met hele mooie korstmossen, prachtige *Ramalina's* uit Porto Santo, Italië en Frankrijk. De hier heel zeldzame *Usnea articulata*. *Pseudocyphellaria*, daar heb ik maar een foto van mijzelf voor gemaakt.

Wie is de volgende in deze interviewreeks?

Margriet Bekking, zij heeft ons zomerkamp georganiseerd en ik heb ook een aantal plantenreizen met haar als reisleader gemaakt. Ook bij tegenslagen is ze niet van haar stuk en niet uit haar humeur te krijgen. Laatst had zij zelfs een korstmosboek mee!